

Kommentar til uttale av 30.05.17

Det er trist å lese brevet av Torhild Matteredne Skoge av 30.05.17. Til tross for den omfattende korrespondansen har Skoge enda ikke tatt seg tid til å sette seg skikkelig inn i saken. Det stilles spørsmålstegn ved om brevet er mer ment villedende enn veiledende. Momentene Skoge drar frem i brevet har alle vært kommentert flere ganger tidligere og verken Skoge eller søkerne har gjort noen form for forsøk på å oppklare problemstillingene. Jeg gjentar nok en gang:

1. Skoge hevder at jeg ikke er berettiget til å klage. Jeg minner da på at jeg er eier av gbnr. 56/9, som har en andel i felleseiet som jeg mener eier grunn der naust søkes utskilt. Skoge tar derfor feil i at jeg ikke er berettiget til å klage.

2. Skoge gjør særlig oppmerksom på at det er en familiekonflikt. Det var for flere år siden diskutert om jeg skulle ta over gården, men det ble ikke gjennomført. Jeg eier min egen gård (gbnr. 56/9) i tillegg studerer jeg, og jobber i 100 % stilling. Altså har jeg ikke mulighet til å overta gbnr. 56/12, en sak avsluttet for flere år siden. Hva vi måtte ha hatt av tidligere konflikter rundt tema er ikke relevant for denne saken. Det er trist at Skoge og søkerne bruker en gammel irrelevant konflikt til å så tvil om mine motiver.

3. Skoge hevder at ingen har hevdet eierskap til naust. Da det gjerne er riktig, så betyr ikke det at grunnen ikke er eiet av felleseiet, det er hva jeg har hevdet. Det foreligger fortsatt ingen dokumenter som klart beviser eierskapet til søkerne. Altså er det åpenbart at eierskapet ikke er dokumentert, da bør en privatrettslig avklaring være på plass før det tas stilling til utskilling. Til slutt er det også andre grunneiere som har klaget på utskillingen, så her tar Skoge feil i sin uttalelse.

4. Skoge fortsetter å betrakte gbnr 56/14-15 som to adskilte bruk. Det har vært påpekt tidligere av kommunen at disse parsellene er ett bruk og skal behandles som en enhet. Dette er også et av ankepunktene undertegnede har til PMU sin saksbehandling, da det ikke virker som om PMU heller har forstått at dette er en uadskillelig enhet. Det er riktig som Skoge sier at gården hadde satt igjen med en naustetomt. Men en naustetomt med en langt dårligere beliggenhet, og hvor det ikke foreligger en godkjent byggesøknad, kan ikke betraktes som likeverdig med dagens naust. Det hører også med til historien at eierne av bruk 56/14-15 ønsker også denne naustetomten utskilt. Dermed er problemstillingen skissert i forrige brev fra undertegnede fortsatt høyst aktuell.

5. Skoge hevder nok en gang at veirett til eiendommen er avklart. Jeg må understreke nok en gang at veiretten over gbnr. 56/13 kun gjelder bruk 56/14-15, en ny utskilt tomt har ikke automatisk de samme rettighetene som hovedbruket. Veistykket det er snakk om blir også disponert av 56/49 og 56/13. Det må således lages en avtale rundt bruk og vedlikehold før en eventuelt ny eiendom opprettes. Dette har vært påpekt flere ganger tidligere, men er fortsatt ikke avklart. En erklæring fra bruk 56/14-15 er verdiløs i denne sammenheng.

6. Veien til huset hevdes å være for smal til kjøring med traktor. Dette er ikke riktig. Undertegnede har kjørt på dette strekket flere ganger. Jeg er kjent med at søkerne pleier å kjøre ned på dyrka mark for å komme seg videre sørover slik som beskrevet. Men her er det to problemer. For det første vil en permanent vei her ligge beslag på ytterligere areal med dyrka mark, dette må tas med i vurderingen av ulempene for hovedbruket. For det andre, svinger dette (og det eneste) alternativet tilbake mot huset som søkes utskilt, og passerer få meter fra husveggen, innenfor tomtegrensene som søkes utskilt. Det vil medføre konflikt i fremtiden.

7. Løen blir nok en gang påstått å være verdiløs for bruket, men under synfaring ble det avdekket at løa blir brukt som skjul til dyrene. Og at den skal være vanskelig tilgjengelig er heller ikke riktig, da den ligger helt opptil veien sørover.

8. Det er mange turveier som passerer tett i gamle tun. Det var ofte slik veiene gikk i gamle dager, fra tun til tun. Det er sågar mange bilveier som fortsatt går gjennom gamle tun. Det kan ikke hevdes at allmennheten ikke har rett til å benytte en gammel turvei bare fordi den går tett i tunet. Det er heller ingen alternative veier å gå, da turgåerne da måtte gått over dyrka mark, og det er nok en gang til ulempe for gården. Altså vil det være til ulempe for allmennhetens tilgang til området om en ny eiendom blir opprettet. Dette ble påpekt under første synfaring på gården.

9. Det hevdes at beitebruk i liten grad kan føre til konflikt med utskilte eiendommer. Dette er ikke riktig. De fleste konflikter mellom bønder og nærliggende eiendommer stammer fra beitebruk. Det hevdes også at utskilt eiendom vil ligge i grense mellom beite og utmark. Dette er heller ikke riktig. Huset ligger midt i innmarksbeite. 100 meter lengre sør ligger et stort utmarksbeite. Som påpekt tidligere er det store skogarealer videre sørover med veien over området som søkes utskilt som eneste tilkomst. Normalt sett vil ikke skogdrift føre til stor trafikk, men i forbindelse med avvirkning må man påberegne stor trafikk. Dette vil føre til konflikt.

10. Som skrevet i forrige brev har det allerede vært utleie av huset. Dette stedfester at det er et marked for utleie av huset, med dagens standard og dagens tilkomst. Det er ikke utenkelig at t.d. turister er langt mer betalingsvillige enn bekjente av familien med langtidsleiekontrakt, slik det har vært frem til nå. Altså er det ikke grunnlag for å avvise at eiendommen, selv uten vesentlig oppgradering kan være inntektsbringende.

11. Skoge peker på at en utskilling vil gi ny eier incitament til å ta vare på bygningsmassen. Det er viktig å merke seg to ting ved den påstanden. Visst det til tross for husets påståtte elendige tilstand og umulige tilkomst skulle være noe der som er verdifullt nok for en ny eier å ville investere i, burde ikke det samme gjelde for eierne i dag? Og representerer ikke da huset en verdi for gården? Dette argumentet blir motstridende til hva Skoge ellers hevder. Undertegnede har også pekt på at det er alternative løsninger, slik som bruksrett. Dette unnlater Skoge å kommentere. Det andre som er viktig å merke seg er at de som er tiltenkt å overta den nye eiendommen er et ungt par, i etableringsfasen, bosatt i Nord-Norge. At disse skal ha større mulighet enn nåværende eier til å gjøre de store og dyre oppgraderingene som Skoge peker på virker svært lite sannsynlig. Gjør også oppmerksom på at det er flere faktorer som gjør at nåværende eier nok er bedre skikket til å ta vare på eiendommen, og til en grad også plikter det. Huset er SEFRAK registrert, gårdsbruket kan få støtte til vedlikehold gjennom SMIL midlene, kan skrive av kostnader til vedlikehold, også videre, også videre.

Avslutningsvis vil jeg oppfordre kommunen til å sitte som et minstekrav for videre behandling at søkerne og Skoge må oppklare de problemstillingene som er kommet frem i søknadsprosessen. Videre bes også motpartens advokat om å sitte seg skikkelig inn i saken og å forsøke å holde seg til gyldig informasjon som er relevant for saken.

Med vennlig hilsen

Andreas Hundvin